

Ofensiva al front d'Aragó? D'acord, completament d'acord. Però quan s'acabarà amb els emboscats de reraguarda?

L'IDEAL

FRANQUEIG CONCERTAT

(Segona època) Any II-Núm. 68 Setmanari afiliat a l'Esquerra Republicana de Catalunya Preu 15 cèntims
LLEIDA: divendres 11 de juny de 1937. Redacció i Administració: Blondel, 60. Telèfon 1221

TEMES D'ACTUALITAT

Catalanisme

Ha durat un temps, des que la guerra començà, que el sentiment catalanista semblava mort. Amb el trasbals dels primers moments, les forces polítiques que el representaven autènticament foren obligades a la inhibició. Els pocs que pogueren veure's respectats en els seus llocs, es trobaren que la seva acció era forçadament inoperant.

Oblidant que l'enemic era fort i difícil d'abatre, des dels primers dies, els sectors novament arribats al poder, en lloc de preocupar-se fonamentalment de guanyar la guerra, es dedicaren a fer la revolució, cada un la seva revolució, molta política del seu clos respectiu.

De revolució no n'hem vist cap, però sí molts actes de barbàrie i de pillatge, que han convertit la reraguarda en una cursa frenètica al desgavell de l'ordre públic, a la indisciplina i a la irresponsabilitat, i a assajar una nova economia que ha tingut un desenllaç catastròfic.

Quan, per salvar-nos del caos, ha pogut sortir una veu assenyada amb la bona intenció de posar-hi remei, ha caigut en el buit, per antirrevolucionària. Exemples: en inances, el pla Terrades; en ordre públic, els decrets Aiguader, veus d'esquerra, netament racials, de casa nostra. Els que han ofegat veus, o eren forasters de fet, o no tenien l'ànima. Un sentiment d'odi franc o dissimulat a Catalunya ha pretingut l'«actuació» dels estadistes nous.

Catalunya ha estat absent del desgavell a que hem assistit. Ha vist, en canvi, com queien en el descrèdit tots aquells que l'havien presa com un conde d'indies.

Fracassà la Lliga, perquè traf i adulterà l'esperit de Catalunya. Han fracassat els que volien domar-nos, perquè l'esquena al poble no pot fer-se res. I novament s'imposa allò que tothora ha donat: la Catalunya popular i democràtica. La Catalunya de les grans empreses, la de l'esperit constructiu, la de tots els que sincerament lluiten per un afany de superació, la somnolenta i idealista. La Catalunya d'ahir, avui i de sempre, la que tenia els reis i servidors de la voluntat de la terra, i la que mai no pogueren abatre,

fins a matar-la i envilir-la, les vestides d'una dinastia podrida de cos i ànima. La Catalunya que animosa i optimista, s'apresta a aixecar-se del desastre de fins fa poc, per palesar que ella no ha fracassat, que els que han fracassat són els que volien prescindir-ne i que a la terra catalana solament hi és estable allò que, recolzant-se damunt les masses populars, tingui una direcció suprema: la democràcia.

Per això és interessant de constatar que el diumenge vinent dos grans sectors del catalanisme d'esquerra: Acció Catalana Republicana i Esquerra Republicana de Catalunya, fixaran d'una manera clara llur posició davant els problemes actuals. Aquestes reunions i els acords que en surtin poden aclarir considerablement el panorama polític de Catalunya i permetre la sortida del marasme en què es debat actualment la vida del nostre Govern.

L'Ajuntament en crisi

La crisi municipal continua sense resoldre. A força de reunions, notes a la premsa i anar i venir de delegats, l'assumpte s'ha anat complicant de tal manera que avui els lleidatans no saben on són.

I tan clar que és, si es parlés amb veritable sinceritat.

En esclatar la sublevació feixista i iniciar-se la revolució, tot seguit es va pensar que l'Ajuntament de Lleida calia dissoldre'l ja que els seus components, al menys la majoria, eren poc aptes per la tasca renovadora a realitzar en aquells moments. Aquest era l'argument que s'emprava a tot drap, sense consideracions de cap mena.

Es va destituir l'Ajuntament que el poble lliurement s'havia elegit i es nomenà per a ocupar el seu lloc un Comitè Municipal, compost de dos representants de cada una de les organitzacions sindicals P.O.U.M., U.G.T., i C.N.T. La política fou totalment eliminada, la dolenta. Enllestint el nomenament d'aquest Comitè, cap a la Paeria falta gent a fer la revolució... i qui en farà més de revolució...!

A l'octubre, el Govern de la Generalitat veient que les coses, a mans de les sindicals, no anaven massa bé, va

JOVENTUT REPUBLICANA - Lleida

El proper dissabte dia 19 del corrent, a dos quarts de onze de la nit i al Saló d'actes de JOVENTUT REPUBLICANA,

ALFRED PERENYA

Delegat de la Divisió Macià - Companys a les festes commemoratives del Primer de Maig a Rússia disertarà sobre el tema:

La meva estada a la U. R. S. S.

dictar un Decret senyalant normes per a refer els Ajuntaments de tot Catalunya. El de Lleida es va constituir normalment i composaren la Comissió de Govern del mateix, la C.N.T. i el P.S.U.C. Es va endegar l'obra municipal i llavors a la tasca revolucionària, s'hi van afegir infacabables i abundosos discursos pronunciats al saló d'actes de l'Ajuntament, tots ells, de la magnífica escola de Castellar. Els polítics, callaven.

I vet ací que, tot d'un cop, fa uns quinze dies i quan la revolució municipal estava a tota marxa, els representants del P.S.U.C. a l'Ajuntament presenten la dimissió dels seus càrrecs de govern, raonant-la, entre altres motius, en que el nomenat Ajuntament que fins aquell moment havia menat la vida de ciutat, estava fracassat i era impopular. En la sessió del Ple que va celebrar-se per a tractar d'aquesta crisi la minoria de la C. N. T. va reconèixer, segons consta a l'acta de l'esmentada sessió, que, efectivament, l'Ajuntament estava en ple fracàs, és clar que argumentant la justificació del fracàs, però reconeixent-lo.

I en aquestes declaracions tan categòriques es fonamenta el motiu que nosaltres vegem aquest afer d'una manera tan clara.

Al nostre entendre la crisi municipal, no es pot resoldre més que de les dues maneres següents:

1.ª Que aquells que han fracassat en la direcció de l'obra municipal, rectifiquin el procediment i l'orientació, i procurin, alligonsats per l'experiència, realitzar una tasca que, el que fins avui ha resultat una negativa, es converteixi

d'ací en endavant, en un franc èxit que beneficiï a la ciutat, ja que aquesta, si és així, els ho sabrà agrair.

2.ª Si pels motius que siguin, els que fins ara han compost el Consell de Govern municipal no es consideren amb ànim suficient per a portar a terme una tasca el resultat de la qual, en tots els ordres, sigui que l'Ajuntament de Lleida, recobri la popularitat que li correspon, nosaltres no veiem altra sortida per aquests companys dimissionaris i llurs organitzacions que representen, que deixar el pas lliure, a l'efecte de que s'encarreguin de la direcció del municipi altres representacions polítiques o sindicals.

I que consti que ens agrada més la primera solució.

Tots a les ordres del Govern de la Generalitat.

Subscripció pro L'IDEAL

	Pessetes
Suma anterior	1.798'00
René Flor	25'00
P. Borràs	25'00
X. X.	5'00
Llorenç Morell	5'00
Un lleidatà	50'00
Josep Qui	15'00
Robert Perenya	50'00
Eduard Piquer	10'00
Josep Graner	30'00
Total	2.013'00

Continua oberta la subscripció.